

Sygn. akt I C 1705/15

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w składzie następującym:
Przewodnicząca: Sędzia SR Małgorzata Nowak

Protokolant : Bartłomiej Trzmielak

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **M. B.**

przeciwko „ **Bahlsen Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 19 czerwca 1998 roku przez Sąd Rejonowy w Poznaniu w sprawie I NC 652/98/2 któremu nadano klauzulę wykonalności w dniu 7 sierpnia 1998 roku w części dotyczącej odsetek ustawowych liczonych od dnia 3 grudnia 1997 roku do dnia 23 października 2012 roku
2. oddała powództwo w pozostałym zakresie ;
3. przyznaje i nakazuje wypłacenie ze Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Zgierzu na rzecz adw. M. I. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w Z. ul. (...) kwotę 738,00 złotych (siedemset trzydzieści osiem) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy sądowej udzielonej powódce M. B. .

Sygn. akt I C 1705/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 sierpnia 2015 roku powódka M. B. wniosła przeciwko pozwanemu „ Bahlsen „ Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedziba w P. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Poznaniu I Wydział Cywilny z dnia 19 czerwca 1998 roku w sprawie I Nc 652/98/2 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 7 sierpnia 1998 roku .

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała , że w dniu 8 czerwca 2015 roku otrzymała od Komornika Sądowego A. S. zawiadomienie o wszczęciu egzekucji na łączną kwotę 2.191 zł , wszczętego na podstawie nakazu zapłaty wydanego w sprawie I Nc 652/98/2 . Powódka powołała się na zrzut przedawnienia na podstawie akt 840 § 1 kpc .

(pozew k 3-4)

Pozwany „ Bahlsen Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. nie zajął stanowiska w sprawie .

(protokół rozpraw k -24, k 30, k 33)

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2015 roku sąd w trybie zabezpieczenia zawiesił postępowanie egzekucyjne wszczęte przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu A. S. w sprawie Km 327/15 oraz zwolnił powódkę od kosztów sądowych i ustanowił dla niej pełnomocnika z urzędu .

(postanowienie k 14)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Sąd Rejonowy w Poznaniu wydał w sprawie I Nc 652/98/2 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym , na podstawie którego M. B. i J. B. mieli zapłacić solidarnie powodowi spółce (...) „ Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 388 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 3 grudnia 1997 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 118 złotych kosztów procesu . Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 1998 roku sąd nadał temu nakazowi klauzulę wykonalności .

(tytuł wykonawczy akta Km 327/15 k 4)

Egzekucja komornicza na podstawie tego tytułu wykonawczego przeciwko M. B. była wszczynana trzykrotnie . Pierwszy raz w sprawie Km 492/98 Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu i zakończyła się postanowieniem o umorzeniu w dnia 7 grudnia 2000 roku . Druga egzekucja została wszczęta przeciwko M. B. przed Komornikiem przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu w sprawie I Km 857/06 i zakończona postanowieniem o umorzeniu postępowania na skutek bezskuteczności w dniu 23 października 2006 roku .

(tytuł wykonawczy akta Km 327/15 k 4 , postanowienie o umorzeniu w sprawie Km 492/98 k 27, postanowienie o umorzeniu k 26)

Trzecia egzekucja została wszczęta przez wierzyciela wnioskiem z dnia 5 listopada 2015 roku w sprawie Km 327/15 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu A. (...) . Do wniosku został załączony tytuł wykonawczy wynikający z nakazu zapłaty w sprawie I Nc 652/98/2 z dwoma adnotacjami komorników o prowadzonych wcześniej egzekucjach komorniczych .

(wniosek z akt Km 327/15)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach egzekucyjnych w postaci tytułu wykonawczego, który nie był kwestionowany przez strony co do faktu jego powstania .

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki , że nie było prowadzone wobec niej żadne postępowanie egzekucyjne z tego nakazu . Przeczą temu adnotacje komornicze o fakcie prowadzenia egzekucji i jej wyniku zamieszczone z urzędu przez komornika .

Sąd zważył , co następuje :

Jak stanowi art. 339 § 1 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2).

W toku niniejszej sprawy Sąd wyznaczył dwukrotnie termin rozprawy i pomimo prawidłowego zawiadomienia, pozwany nie stawiał się na nim. Pozwany nie żądał przeprowadzenia rozprawy pod swoją nieobecność i nie zajął żadnego stanowiska w sprawie.

Wobec powyższego należało wydać wyrok zaoczny. W takim przypadku co do zasady Sąd powinien przyjąć twierdzenia powoda za prawdziwe.

W niniejszej sprawie Sąd poczynił jednak ustalenia co do prowadzonych postępowań egzekucyjnych na podstawie załączonego do akt Km 327/15 tytułu wykonawczego , które to ustalenia pozwoliły uwzględnić żądanie jedynie w części .

Stosownie do art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie,

wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W niniejszej sprawie powódka podniosła zarzut przedawnienia roszczenia .

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Jak stanowi art. 117 § 2 k.p.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

Stosownie do art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Jak stanowi art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Jak wynika z powyższych przepisów, termin przedawnienia co do roszczeń orzeczonych prawomocnym wyrokiem , do którego zalicza się również prawomocny nakaz zapłaty wynosi w niniejszej sprawie co do roszczenia głównego 10 lat. Roszczenie o zapłatę odsetek ma natomiast charakter świadczenia okresowego, wobec czego ulega przedawnieniu z upływem lat 3. Roszczenie o odsetki przedawnia się przy tym najpóźniej z chwilą przedawnienia roszczenia głównego (wyrok SN z dnia 20 października 2006 roku, IV CSK 134/05, Lex nr 607274).

W niniejszej sprawie nakaz zapłaty został wydany w dniu 19 czerwca 1998 roku . Następnie wierzyciel wszczął dwa postępowania egzekucyjne , które zakończyły się umorzeniem postępowania egzekucyjnego pierwszym przypadku w dniu 7 grudnia 2000 roku, a w drugim w dniu 23 października 2006 roku . Wszczęcie postępowania egzekucyjnego przerwało bieg przedawnienia stosownie do przepisu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. , a zgodnie z treścią art. 124 § 1 kc po każdym przerwaniu przedawnienie biegnie ono na nowo .

Termin przedawnienia rozpoczął swój bieg od nowa od wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, tj. w stosunku do dłużnika E. B. od dnia 23 października 2006 roku r.. Skoro więc wierzyciel złożył do Komornika wniosek egzekucyjny w dniu 11 maja 2015 roku wykonał tę czynność nie uchybiając 10 letniemu terminowi przedawnienia w dochodzeniu należności głównej .

Inaczej natomiast jest w przypadku odsetek . Jako roszczenie okresowe odsetki podgalają przedawnieniu po upływie trzyletnim . Z tego też powodu należało przyjąć , że roszczenie powoda w zakresie odsetek za okres od dnia zasądzenia ich w nakazie to jest od dnia 3 grudnia 1997 roku do okresu trzyletniego poprzedzającego ostatnią czynność egzekucyjną w sprawie Km 857/06 to jest do 23 października 2012 roku uległo przedawnieniu . W tym też zakresie powództwo podlegało uwzględnieniu .

Co do pozostałej części sąd nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia i powództwo oddalił .

O zwrocie kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnikowi z urzędu dla powódki sąd orzekł na podstawie § 2 pkt 3 oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2001 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz U z 2013 poz. 461 ze zmian .)